U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **J. T.**, zastoupeného Mgr. Lucií Brusovou, advokátkou se sídlem Masná 8, Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava, o žalobě ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu ze dne 9. 8. 2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 221/2008, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým nedatovaným podáním, které bylo doručeno Krajskému soudu v Ostravě (dále i jen „krajský soud“) dne 14. 2. 2011 a tímto předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 2. 2011, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, a to rozhodnutí o části 2) jeho žalobního návrhu ze dne 9. 8. 2004, kterým se domáhal „určení pravosti a platnosti svého rodného čísla“. V podání dále uvedl, že jeho návrh měl být projednán a rozhodnut v rámci řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 22 Ca 26/2004, k čemuž však nikdy nedošlo.

Předsedkyně senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Monika Javorová k uvedenému návrhu uvedla, že o tomto návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2004 bylo již rozhodnuto usnesením krajského soudu ze dne 19. 3. 2009, č. j. 22 Ca 221/2008 - 83. Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 8. 2009, č. j. 4 Aps 4/2009 – 105.

Z obsahu předloženého spisu krajského soudu sp. zn. 22 Ca 221/2008 Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobou ze dne 9. 8. 2004 se stěžovatel domáhal předběžného zásahu, aby do řádného rozhodnutí sporu bylo žalovanému uloženo vystavit stěžovateli osobní

doklady s původním rodným číslem, dále požadoval vydání rozsudku, že žalovaný je povinen akceptovat žalobci původně přidělené rodné číslo, a náhradu nemajetkové újmy.

Usnesením ze dne 23. 8. 2004, č. j. 23 C 100/2004 - 10, Krajský soud v Ostravě vyloučil první dva žalobní nároky k samostatným projednáním a rozhodnutím. Věc byla dále vedena pod sp. zn. 41 C 34/2004 a předložena Vrchnímu soudu v Olomouci k určení věcné příslušnosti. Vrchní soud věc vrátil s tím, že jde-li o návrh na vydání předběžného opatření, měl být projednán v rámci řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 22 Ca 26/2004. Na pokyn vrchního soudu krajský soud následně zjišťoval, zda jde o návrh na předběžnou ochranu orgánem státní správy nebo o návrh na vydání předběžného opatření.

Podáním ze dne 29. 3. 2005 stěžovatel soudu sdělil, že šlo o návrh na vydání předběžného opatření, ale věc vedená původně u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 26/2004 již byla pravomocně skončena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 11 Ca 55/2004 - 36. V tomto usnesení soud potvrdil, že dopis České správy sociálního zabezpečení, jímž bylo stěžovateli sděleno „*cosi o přidělení nového r. č., je jen cárem papíru bez opory v zákoně*“. Krajský soud následně návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření založil do spisu sp. zn. 22 Ca 25/2004.

Usnesením ze dne 25. 5. 2006, č. j. 5 Nc 14/2006 - 22, Krajský soud v Ostravě stěžovatele vyzval k doplnění podání tak, že označí žalovaného a uvede, zda se domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, ochrany proti nečinnosti správního orgánu nebo ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu.

V podání ze dne 8. 6. 2006 stěžovatel odkázal na svého právního zástupce a navrhl spojení věcí sp. zn. 22 Ca 24/2006 a 5 Nc 14/2006, které spolu velmi úzce souvisí.

Zástupce stěžovatele v podání ze dne 21. 6. 2006 uvedl, že stěžovatel žádá, aby bylo akceptováno jeho rodné číslo s koncovkou 229, a žalobu směřuje proti Ministerstvu vnitra, které má v pravomoci problematiku rodných čísel, a Magistrátu města Ostravy, jenž vydává občanské průkazy a cestovní doklady, obsahující rodná čísla. Stěžovatel žádal, aby soud oběma žalovaným uložil, že jsou povinni respektovat a uvádět rodné číslo stěžovatele s koncovkou 229. Tímto podáním byl doplněn a upřesněn mimo jiné návrh na „určení pravosti a platnosti rodného čísla“ navrhovatele, tímto doplněním a upřesněním byl krajský soud vázán a o takto upraveném návrhu také dále rozhodoval.

Dne 12. 12. 2006 byla věc převedena do rejstříku 22 Ca pod sp. zn. 22 Ca 477/2006. Krajský soud v Ostravě poté usnesením ze dne 13. 12. 2006, č. j. 22 Ca 477/2006 - 37, vyloučil žalobu proti Ministerstvu vnitra k samostatnému projednání a usnesením ze dne 22. 2. 2007, č. j. 22 Ca 477/2006 - 42, žalobu proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy odmítl. V odůvodnění soud uvedl, že stěžovatel považuje za nezákonný zásah správního orgánu vůči sobě zastavení řízení ve věci vydání cestovního pasu, tedy rozhodnutí žalovaného vydané dne 16. 12. 2004 ve správním řízení. Toto jednání žalovaného vůči stěžovateli však není zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), jde o rozhodnutí správního orgánu, proti němuž mohl stěžovatel podat žalobu na přezkum rozhodnutí (§ 65 a násl. s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 7. 2008, č. j. 4 Aps 3/2007 - 73, toto usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Konstatoval, že nezákonný zásah žalobce nespatřuje v rozhodnutí o zastavení řízení o vydání cestovního pasu, proti kterému by bylo možno se bránit jinými prostředky, ale v užívání jeho rodného čísla s koncovkou 225, tj. nikoliv v rozhodnutí, proti kterému by bylo lze brojit žalobou podle § 65 s. ř. s. Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud k tomu, aby po posouzení dalších podmínek řízení a odstranění případných vad žalobu věcně projednal vycházeje ze závěru, že podaná žaloba není nepřípustná ve smyslu § 85 s. ř. s.

Krajský soud následně usnesením ze dne 19. 3. 2009, č. j. 22 Ca 221/2008 – 83, žalobu odmítl. Kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud již shora uvedeným rozsudkem ze dne 26. 8. 2009, č. j. 4 Aps 4/2009 – 105, neboť v postupu a rozhodnutí krajského soudu neshledal žádnou nezákonnost.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Dle odst. 7 citovaného ustanovení pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k vydání rozhodnutí ve shora uvedené věci a poté dospěl k závěru, že není důvodný, neboť z obsahu předloženého spisu krajského soudu je patrné, že o návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2004, ve znění jeho doplnění a upřesnění provedeného jeho právním zástupcem dne 21. 6. 2006, bylo již Krajským soudem v Ostravě v celém rozsahu, tedy i pokud jde o akceptaci přiděleného rodného čísla navrhovatele, resp. „o určení pravosti a platnosti rodného čísla“, tedy toho, čeho se domáhal, rozhodnuto usnesením ze dne 19. 3. 2009, č. j. 22 Ca 221/2008 - 83, a proto tento návrh zamítl dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích. Současně je třeba uvést, že Nejvyššímu správnímu soudu při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu nepřísluší posuzovat zákonnost procesního postupu a rozhodnutí krajského soudu v dané věci, ale pouze tu skutečnost, zda v předmětném řízení dochází či nedochází k průtahům. Z tohoto důvodu mu v daném řízení nepřísluší vyjadřovat se k tvrzení navrhovatele, že jeho návrh měl být projednán a rozhodnut v rámci jiného řízení u Krajského soudu v Ostravě, neboť pro posouzení průtahů je rozhodující, že krajský soud o celém návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2004 po jeho doplnění a upřesnění již rozhodl.

Nad rámec shora uvedeného Nejvyšší správní soud podotýká, že z obsahu předloženého spisu krajského soudu vyplývá, že Nejvyšší správní soud se případem navrhovatele již několikrát zabýval, zejména v rozsudku ze dne 21. 1. 2009, č. j. 4 As 4/2008 - 95, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1819/2009, www.nssoud.cz, a v rozsudku ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 As 67/2008 - 50, www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud shledal, že podstata celého případu spočívá v rodném čísle navrhovatele, resp. v tom, že navrhovateli byla v roce 1967 do rodného listu

zapsána jiná koncovka rodného čísla než ta, pod kterou je veden v informačním systému evidence obyvatel.

Nejvyšší správní soud zjistil, že při zápisu rodného čísla navrhovatele do jeho rodného listu došlo v roce 1967 k chybě v psaní a navrhovateli byla zapsána jiná koncovka, než mu ve skutečnosti byla přidělena. Tato chyba se následně odrazila ve všech osobních dokladech, které mu byly na základě rodného listu vydány. V současné době technické prostředky umožňují správním orgánům přímé nahlížení do informačního systému evidence obyvatel, a proto byl zjištěn rozpor mezi koncovkou rodného čísla uváděnou navrhovatelem a koncovkou zapsanou v tomto systému.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu, vysloveného ve zmíněném rozsudku ze dne 21. 1. 2009, je třeba vycházet z toho, že podle § 13b odst. 5 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsou rodná čísla v registru rodných čísel vedena jako přehled dat s výlučnou informační hodnotou. Výlučná informační hodnota údajů obsažených v registru rodných čísel přitom znamená, že tyto údaje mají ze zákona přednost před údaji pocházejícími z jiných zdrojů, včetně veřejných listin.

Správní orgány proto nemohly akceptovat navrhovatelem tvrzené rodné číslo, přestože bylo doloženo veřejnou listinou, a navrhovateli nemohly občanský průkaz, ani cestovní pas s tímto údajem vydat. Jejich postup Nejvyšší správní soud považoval za správný.

Správní orgány rozhodující o vydání osobních dokladů musí striktně vycházet z údajů v registru rodných čísel; žaloba navrhovatele na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného by proto podle názoru Nejvyššího správního soudu nemohla být úspěšná. S tímto požadavkem by navrhovatel nemohl uspět ani u kompetentního orgánu (Ministerstvo vnitra), neboť nemůže mít shodné rodné číslo s jiným občanem České republiky. V dané situaci je právo navrhovatele slabší, protože jemu bylo toto rodné číslo do rodného listu zapsáno omylem.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát. Návrh v dané věci nebyl uznán jako oprávněný, a proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 9. března 2011

JUDr. Radan Malík

předseda senátu